

Conferință de presă
a președintelui României, Traian Băsescu,
privind activitatea grupului operativ
pe parcursul acțiunii de eliberare și aducere acasă
a celor trei jurnaliști,
Marie Jeanne Ion, Sorin Mișcoci și Ovidiu Ohanesian
- 6 iunie 2005 -

"Bună seara. Așa cum v-am promis acum circa două săptămâni, astăzi o să încerc să vă prezint un film al răpirii, o succesiune a unor acțiuni strict în zona în care nu se aduce atingere intereselor statului.

Pe data de 28 martie, după cum știți, are loc răpirea unui grup de trei cetățeni români și a însoțitorului lor, la Bagdad. Răpirea are loc în zona denumită Zona Universității și s-a produs în jurul orei 19:30, după schema pe care mulți dintre dumneavoastră deja ați publicat-o. La acel moment mă aflam în avion, revenind dintr-o deplasare în Irak și Afganistan, unde inspectasem trupele românești dislocate în aceste două țări în cadrul Forțelor multinaționale. Am fost informat despre eveniment în jurul orei 20:00 de ministrul de externe și în discuție i-am cerut să alerteze imediat toate structurile statului și să contacteze aliații. Am cerut punerea în mișcare a operațiunilor de cooperare între serviciile românești și serviciile de informații străine, în scopul culegerii rapide de informații cu privire la soarta celor trei cetățeni români și a însoțitorului lor. Între timp, în baza dispozițiilor pe care le-am dat, în jurul orei 20:00, la Ministerul de Externe s-a format o celulă de criză care a început să lucreze în jurul orei 21:10, celulă de criză la care au participat alături de ministrul de externe, delegați ai serviciilor de informații. În principal, este vorba de SIE, SRI și Direcția de Informații a Armatei.

Am aterizat la București în jurul orei 0:35, în data de 29 martie, și am convocat imediat șefii serviciilor de informații la Cotroceni. În aceeași zi, am avut trei întâlniri în care am stabilit modalitățile de lucru. Încă de la prima întâlnire, din cursul nopții, am cerut contactarea serviciilor omologe pentru a primi informații cu privire la modul cum s-a acționat în situații de cetățeni răpiți în alte țări.

Vă pot spune că până seara promisem informații de la toate serviciile aliate care se confruntaseră cu astfel de situații. Mai mult decât atât, promisem informații și de la servicii din zona țărilor arabe, care s-au arătat disponibile să ne sprijine în găsirea unui mod de operare. Concluziile care au fost trase în urma primirii informațiilor legate de soluționarea pozitivă sau uneori negativă a cazurilor de răpire, în mod deosebit a cetățenilor occidentali, ne-au arătat

încă din prima zi că nu există o rețetă. Nici una din soluțiile adoptate nu putea să fie considerată o soluție obligatoriu de urmat pentru obținerea succesului.

Am desprins însă prin grupul de analiză constituit la Cotroceni, în afara grupei operative sau a ceea ce dumneavoastră ați denumit "Celula de criză", un grup de analiză format din analiști ai tuturor serviciilor de informații care aveau misiunea să proceseze informațiile primite în timp real și să le pună în puzzle-ul informațional care venea din toate direcțiile și de la toate serviciile. Această concluzie ne-a făcut să ne îndreptăm către trei soluții, selectând din soluțiile care au fost aplicate. Cele trei soluții pe care le-am adoptat ca fiind posibile, soluții de rezolvare cu succes a crizei ostaticilor, au fost: construcția unui canal religios, construcția unui canal de contact al statului și construcția unui canal privat rezervat familiilor. Nu fac un secret din a vă spune că într-un fel sau altul aveam informații de pe toate trei și, de asemenea, instrucțiunile de operare se dădeau pe toate trei, dintr-un singur punct.

În același timp ne-am dat seama că trebuie să construim o atmosferă favorabilă în lumea musulmană. Acestea au fost unele dintre cele mai importante concluzii ale primei zile de funcționare a grupului operativ și a grupului de analiză care funcționa la Cotroceni.

Mecanismul pe care a funcționat grupul operativ a fost urmatorul: celulă de criză sau grupul operativ avea în structură, tot la Cotroceni, grupul de analiză (cu analiști ai tuturor serviciilor, inclusiv Direcția de Informații a Ministerului de Interne și la fiecare serviciu de informații funcționa un alt grup de analiză) care procesa informațiile culese pe fiecare serviciu și le transmitea grupului operativ de la Cotroceni. Acesta avea misiunea să suprapună informațiile culese pe toate canalele. Tot în data de 29 martie s-a stabilit, pentru că era important să creăm o atmosferă propice în lumea musulmană, că trebuie să operăm simultan, să încercăm să construim trei canale, unul al statului, unul pe canal religios și unul privat, care să se adreseze direct familiilor.

În afară de aceste decizii s-a luat și decizia, extrem de importantă și luată foarte prompt, de a mări masiv capacitatea de culegere de informații din teritoriul irakian. Acest lucru a însemnat deplasări de cadre specializate în culegere de informații pe toate structurile de informații ale statului român. Ca să nu existe confuzii, cele trei structuri care au primit misiuni de creștere a capacității de culegere de informații au fost: SIE, SRI și Direcția de Informații a Armatei, care a răspuns cel mai prompt prin reorientarea misiunilor structurilor de informații pe care le avem în Irak. Ulterior, au fost deplasați în următoarele zile ofițeri de informații, așa spune acomodați cu lumea arabă, crescând capacitatea de culegere de informații din acea zonă. În ziua de 29 se mai întâmplă un lucru important. La ora 16:30, între 16:30 și 17:00, la consilierul pe probleme de securitate, domnul general Degeratu s-a prezentat Omar Hayssam și Yasim Mohamad cu solicitarea să plece în Irak pentru a încerca să ajute la eliberarea ostaticilor. La ora 20:50 l-am primit eu numai pe Yasim Mohamad și în aceeași seară a plecat către Bagdad, având misiunea să contacteze autoritățile irakiene în primul rând, Ministerul de Interne. Tot în data de 29 aprilie se mai produce un lucru important. Deși nu l-am primit pe Omar Hayssam, acesta îl

însoțește la aeroport pe Yasim Mohamad pentru avionul TAROM de Amman și la plecare de la aeroport face declarații că el este dispus să plătească 4 milioane de dolari pentru recuperarea celor trei cetățeni români și a însoțitorului lor. În acel moment, Omar Hayssam nu știa un lucru. La ora 9:15 dimineata, structurile statului interceptaseră o convorbire telefonica. A fost sunat din Bagdad, dar pe o cartelă Connex, care a fost identificată imediat. Comunicarea i s-a făcut la ora 9:15, respectiv că aventura costă 4 milioane și el a început să defileze cu ea public. Era o cartelă cu numărul 0742, cea de pe care se sunase, și a fost identificată imediat. Cel care a sunat a plecat cu ea din România și a sunat de la Bagdad (utilizand transmisie catre operator roman in sistem voce peste Internet - voice over IP). În acel moment, la cea de-a doua ședință, care s-a făcut în jurul orei 13:00, s-a luat tot dosarul Omar Hayssam, relațiile lui, atât cât fuseseră controlate de structurile de securitate ale statului, și s-a creat un mare indiciu, care ne obliga să avem în vedere să ne punem câteva întrebări în mod deosebit: de ce a fost sunat Omar Hayssam și cum o cartelă Connex a ajuns la Bagdad și se sună de pe ea la 9:15, deci la circa 12 ore, 14 ore după răpirea celor trei cetățeni români și a însoțitorului lor? În acel moment, suspiciunile noastre cu privire la o operațiune de care nu este străin Omar Hayssam au început să prindă contur.

Pe 30 martie primim primul semnal, atât de discutatul semnal legat de neprofesionalismul răpitorilor. Nu noi am făcut comentariile, ci vă aparțin. Ce nu se știa, și apucasem să fim noi informați, era că Munaf încercase să-i "cazeze" pe ziariști la o cunoștință de-a sa, care îi datora 5.000 de dolari și, în schimbul datoriei, Munaf i-a cerut să țină în casă, la un moment dat, pentru o perioadă de 5-6 zile sau 5-7 zile un grup de patru persoane, trei români și un irakian cu cetățenie americană. A fost puțin ghinionist pentru că cetățeanul irakian fusese student în România. Documentele din dosarul cauzei stau mărturie culegerii acestor informații. Ele nu sunt probe - vreau să facem foarte clar deosebirea între informație și probă - dar era informație.

Refuzat de fostul student român, Omar Hayssam decide ca prin cunoștințe, rude să ducă la îndeplinire programul de simulare a răpirii și de creare a alibiului pentru Omar Hayssam ca să plece în Irak să aducă ziariștii. Se pare că cei la care au apelat, deși apropiați lui, erau totuși departe de a fi niște oameni foarte bine instruiți în astfel de operațiuni. Așa că, la rândul lor, apelează la asistență tehnică din partea unei celule mult mai bine puse la punct din punct de vedere al organizării răpirilor. Se realizează răpirea, dar nu se mai realizează în condițiile în care Omar Hayssam sperase că se poate realiza, printr-o soluție sigură, în casa unui cetățean care nu era implicat în acte de răpire sau de terorism. Aceasta este explicația pe care noi o dăm reacției pe care au avut-o răpitorii, care cer să se spună foarte clar că ei nu au revendicări materiale. Mesajul din data de 30.03.2005, făcut public de Al Jazeera la ora 23:00, în jurnalul de ora 23:00, exact asta spune prin vocea lui Marie Jeanne. În perioada următoare apar fotografii, de data aceasta cu cei trei cetățeni români, preluate și de noi de pe Reuters, cum de altfel le-a preluat toată țara, și cu aspectul ceva mai întunecat decât cel din 30 martie.

Pe data de 3 aprilie îl primesc din nou pe Omar Hayssam, pentru că îl mai promisem și în 1 aprilie. El a avut trei primiri la mine - pe data de 1 aprilie l-am primit, între 21:00 și 21:50, și pe data de 3 aprilie, între 14:15 și 15:10. De fiecare dată, apelul lui a fost să îl las să plece la Bagdad, pentru că este singurul care îi poate aduce. Din păcate, apelurile lui erau fără sens, pentru că el avea restricție de ieșire din țară. Urmare a anchetelor Parchetului General, nu putea să părăsească în mod legal România. Si-a dat seama că este filat și numai o aprobare de foarte sus putea să-i permită ieșirea din țară. În același timp, noi aveam cele mai serioase suspiciuni că Omar Hayssam mai controlează situația. Mai mult decât atât, promisem informația că ziariștii nu se mai află în prima locație, încă din data de 1 aprilie.

Tot pe data de 3 aprilie, pentru că pe 1 aprilie i-am spus: "Dacă vrei să trimiți pe cineva care nu are restricții de plecare la Bagdad, poți să trimiți, dar tu nu pleci" - l-a trimis pe fratele lui la Bagdad. Acesta a ajuns pe data de 3 la Bagdad, unde a fost contactat de un om de-al nostru încă de la sosire. Fratele lui Omar Hayssam este interogat de la sosire de poliția irakiană și spune cu cine trebuia să ia legătura, în conformitate cu instrucțiunile primite de la Omar Hayssam. Declarațiile lui se află în dosar. Din acel moment încep arestările la Bagdad, arestări care încep să demonteze prima grupare care îi răpise.

A fost tot timpul o întrebare publică: de ce autoritățile române l-au arestat pe Omar Hayssam? De ce autoritățile române - dacă nu ați știut - au furnizat primele informații pentru ca autoritățile irakiene să poată să îi urmărească pe cetățenii pe care noi îi suspectam? Răspunsul este simplu: aveam informații că nu mai controlează situația și atunci ne interesa să obținem informații de la cei care răpiseră inițial cetățenii români. De la primele declarații ale cetățenilor arestați pe 4 aprilie, a cetățenilor irakieni, am avut confirmarea implicării lui Omar Hayssam. Sigur, în același timp, nu aveam certitudinea, aveam doar informații - și informațiile nu înseamnă întotdeauna certitudine - că Omar Hayssam nu mai poate influența lucrurile în Bagdad în ceea ce privește soarta celor trei cetățeni români și a însoțitorului lor. Si atunci, în baza informațiilor primite de la autoritățile irakiene, care confirmau că Omar Hayssam fusese inițiatorul răpirii cetățenilor români, procurorul general a considerat că sunt elemente care să meargă înspre arestarea și izolarea lui Omar Hayssam. Lăsat în libertate, ne-a fost frică să nu poată influența o măsură capitală pentru cei trei cetățeni români. Chiar dacă suspectam pierderea controlului de către Omar Hayssam, nu puteam avea certitudinea că în schimbul promisiunii transferului unor sume importante de bani, din altă țară decât din România, Omar Hayssam nu ar fi cerut lichidarea celor trei cetățeni români. Din acest motiv, a fost acel comunicat din 5 aprilie, în care, în mod cert, Președinția nu ar fi trebuit să dea un comunicat cu privire la arestarea lui Omar Hayssam, dar am dorit să facem public faptul că există o suspiciune asupra lui Omar Hayssam. Acest lucru ne-a ajutat ulterior, sau am considerat noi că este de natură în primul rând să prevină orice acțiune a lui Omar Hayssam îndreptată împotriva cetățenilor români și a însoțitorului lor, pentru că ni se părea posibil, chiar dacă avea o doză redusă, ca acesta să poată merge la lichidarea ziariștilor români, singura șansă pentru el să nu

se afle despre faptul că acțiunea a fost inițiată, propusă și financiar susținută de el.

Între timp - și asta v-o spun ca un lucru neimportant - încă din data de 30 aprilie, am reușit să intrăm în contact cu o persoană care susținea că ar putea să mijlocească eliberarea ziariștilor. Ea s-a dovedit o persoană care nu era în legătură cu cei care îi dețineau și mai ales cu cei care i-au deținut începând cu data de 1 aprilie.

Pe data de 3 aprilie însă, reușim să găsim un alt canal, pe canalul de stat, cel al serviciilor, prin care ni se face ulterior, în data de 5 aprilie, proba că cel cu care discutăm era într-adevăr în măsură să probeze că are contact cu gruparea. Aceasta este prima înregistrare audio, proba din 5 aprilie, care nu a fost dată niciodată publicității. Înregistrarea ni s-a transmis cu vocea lui Marie-Jeanne, dar avea două mari probleme. Unu: era o înregistrare care nu ni s-a transmis imprimată pe o casetă, ci pe telefon, iar noi nu am avut certitudinea că este vocea lui Marie-Jeanne, până când nu s-a făcut analiza în laboratoarele unuia din serviciile românești de informații. Într-adevăr, vocea era a lui Marie-Jeanne și aveam certitudinea, începând cu data de 5 aprilie, că cel care se află în contact cu noi este în contact și cu gruparea răpitorilor, cei care îi dețineau, după data de 1 aprilie.

În perioada 6-9 aprilie, datorită declarațiilor pe care le făceau cei arestați în primul eșalon și care făceau parte din prima grupare, cea cu care Munaf aranjase răpirea, arestările continuă. Pe 9 aprilie, contactul nostru, cel care ne făcuse în data de 5 aprilie proba că îi deține și care ne dăduse 4 zile în data de 5 aprilie ca să facem o declarație că ne retragem trupele din Irak, revine, pe 9 aprilie și constatând că nu se face nici o declarație politică a Guvernului României, își manifestă nemulțumirea. Nu aș vrea să citiți câte o astfel de discuție care durează și câte 20 de minute, să vedeți duritatea limbajului uneori și alteori calitatea excepțională de negociator a negociatorului nostru, care îi mai cere să nu ia nici o măsură împotriva cetățenilor români și a însoțitorului lor.

În același timp, persoana de contact din partea răpitorilor sau negociatorul din partea răpitorilor ne propune un schimb extrem de spectaculos: să dăm 20 de militari români din contingentul dislocat în Irak în schimbul celor trei cetățeni români și a însoțitorului lor. Sigur, probabil dacă cineva ar avea acces la stenograma, la imprimare, la înregistrarea acestor negocieri ar putea să aibă orice fel de suspiciune, dar pentru noi era esențial să câștigăm timp. Negociatorul s-a angajat să transmită la București noua ofertă, care ne dădea timp în continuare. Pe 12 aprilie - eu redau doar momentele care într-un fel sau altul, în grupul operativ pe care îl conduceam, creau tensiune și criză, cu certitudine fără a putea să fiu capabil să vă transfer acum emoția și tensiunea deciziilor în acele momente - negociatorul răpitorilor solicită un răspuns la variantele de răscumpărare cerute, care însemnau anunțul de retragere a trupelor din Irak, eliberarea unor prizonieri irakieni sau punerea la dispoziție în schimbul celor trei cetățeni români a 20 de militari din contingentul românesc dislocat în Irak, alternative propuse pe data de 9 aprilie. Amenințarea era că va recurge la decapitarea "băiatului înalt". Sigur, l-am identificat imediat pe Sorin Mișcoci.

Pe 13 aprilie, negociatorul răpitorilor revine cu oferta fermă de a renunța la planul inițial prin care ne cerea anunțarea retragerii trupelor, dar cere ferm să se predea grupării pe care o reprezintă 20 de militari români.

Pe 14 aprilie, au loc noi arestări la Bagdad, arestări de irakieni făcând parte din prima facțiune a răpitorilor, ca urmare a celor descoperite de autoritățile irakiene în interogatoriile celor deja arestați.

Pe 17 aprilie punctul esențial al poziției negociatorului român a fost solicitarea unei probe de viață. Negociatorul din partea grupului de răpitori solicită ferm schimbul pentru 20 de soldați români din contingentul dislocat în Irak.

Pe 19 aprilie, noi propunem contactului nostru, negociatorului din partea grupării de răpitori, ca România să deplaseze un volum ridicat de ajutoare pentru cetățenii aflați în zona de jurisdicție a trupelor române. Tot atunci intervine și o criză de neîncredere între cele două părți, criză de neîncredere pe care noi o resimțim din modul în care negociatorul răpitorilor abordează problemele în discuție și ne suspectează că suntem în colaborare cu autoritățile irakiene pentru arestarea unor irakieni.

Pe 21 aprilie intervine partea dură a jocului negociatorului. Negocierea este tot timpul în joc, până la urmă - nu vreau să fie tratată expresia cu ușurință. Negociatorul răpitorilor ne cere să urmărim pe Internet în cursul serii decapitarea unuia dintre cei trei ostatici români. Răspunsul negociatorului nostru, în 21 aprilie, este să nu treacă la decapitare pentru ca noi avem o problemă în urma căreia s-ar putea să adoptăm una din soluțiile solicitate, dar nu avem proba că cei trei cetățeni români și însoțitorul lor trăiesc.

Pe 22 aprilie vine proba, prompt, dar o probă care a creat o tensiune extraordinară în opinia publică românească. Ea se constituia însă în dovada de viață pe care noi o solicitam și acesta era mesajul pe care noi încercam să-l dăm și jurnaliștilor, și opiniei publice din România că, sigur, imaginile, așa cum au fost filmate, sunt impresionante, dar ele pentru noi aveau o valență deosebită, probau că cei trei cetățeni români sunt în viață. În 22 aprilie, pentru prima dată gruparea s-a și identificat: Muhad bin Jabal. Ni se dau patru zile pentru anunțul de retragere a trupelor române din Irak, în caz contrar, la patru zile, deci pe 26 aprilie, ziaristii urmând să fie executați.

Pe data de 26 aprilie răpitorii declanșează o campanie extraordinară de creare a tensiunii, deci când se împlineau cele patru zile și noi nu avusesem reacție. Domnul director Dan Dumitru, de la Prima TV, a primit un mesaj audio de la răpitori. Aceștia i-au solicitat expres să multiplice mesajul și să-l distribuie întregii mass media românești. Atunci am considerat că este necesar în primul rând să discut cu domnul director Dan Dumitru și să invit mass media, care putea reacționa imediat, adică radiouri și televiziuni, pentru a încerca să-i conving să nu accentueze presiunea publică. M-am bucurat să constat că cei mai mulți dintre responsabilii de știri din mass-media românească au înțeles să ne dea acea mână de ajutor.

Constatând că nu există reacție din partea mass-media românești - și aici sigur, vor fi destule

ironii, 'de unde au știut, știau ei ce este în țară', știau foarte bine ce e în țară - răpitorii au anunțat prelungirea cu 24 de ore a termenului limită, condiționând acest lucru de anunțul de retragere a trupelor românești din Irak. Din păcate, seara apar aceste teribile imagini cu apelul la retragere sau uciderea lui Sorin Mișcoci și a însoțitorului lor american. Noi am înțeles foarte bine, având în vedere că răpitorii știau ce transmit la Al Jazeera, ca se urmărea dublarea efectului imaginilor de la Al Jazeera cu un efect mediatic intern extrem de puternic, dar mai obținusem 24 de ore.

Pe 27 aprilie, la ora 11:30, pe fondul teribilei tensiuni publice create, am convocat grupul operativ pentru a lua decizii de care depindea practic nu numai soarta ostaticilor, ci și politica externă a statului român și siguranța cetățenilor lui. Am făcut o analiză cu specialiștii de care dispuneau serviciile de informații și am convocat Consiliul Suprem de Apărare a Țării pentru a-i propune soluția pe care o consideram viabilă. Decizia a fost aceea că statul român nu va ceda și nu-și va modifica opțiunile de politică externă și angajamentele asumate în plan internațional sub nici un fel de presiuni și ca atare nu vom da curs revendicărilor de natură politică. Imediat după ședința CSAT din 27 aprilie, am cerut familiilor celor răpiți, reunite la Palatul Cotroceni pe parcursul celor 5 zile, să continue să aibă încredere în demersul autorităților. La ora 18:00, ora României, ultimatumul expira.

Vă mărturisesc că în raport cu tensiunea creată decizia a fost extrem de grea, știam că nimic și nimeni nu justifică sacrificarea unor vieți omenești. În același timp, dincolo de principii, în adoptarea unei soluții corecte, am beneficiat de informații, de o informație, asta era marea lacună a informației, că totuși nu vor trece la executare cu toată presiunea mediatică formidabilă ce fusese creată.

În 27 aprilie, în urma înțelegerii anterioare cu negociatorul din partea răpitorilor, am încercat contactarea imediată după ora 18:00. Cei doi negociatori se înțeleșeseră că, după ora 18:00, la expirarea ultimatumului, se vor auzi pentru a indica site-ul pe care să vedem efectele. Tot în data de 27 aprilie, noi am făcut o solicitare publică Consiliului Înțelepților Musulmani din Irak pentru intervenție, pentru implicare în eforturile de recuperare și eliberare a ostaticilor români. În discuția din 26 aprilie se stabilise, că la expirarea ultimelor 24 de ore, deci la 18:00, se vor reauzi pentru a indica site-ul de pe care să ia imaginile cu care ne amenințase negociatorul răpitorilor. Vă pot spune că nu s-a reușit contactarea, ceea ce pentru noi era un semn bun.

Pe 28 aprilie, negociatorul român insistă să se dea o probă de bunăvoință și cerem eliberarea lui Marie-Jeanne pe un fond religios bine analizat cu oameni care cunosc lumea arabă și tratamentul religios care se dă Fecioarei Maria. Tot pe 28 aprilie, de data aceasta neavând confirmarea că răpitorii au trecut la acțiunea de ucidere a vreunui sau a tuturor ostaticilor, decidem să-l informăm pe negociatorul din partea răpitorilor că puterea de la București refuză anunțul oricărui plan de retragere a trupelor românești din Irak. Aveam nevoie să eliminăm acest subiect de negociere pentru a putea plasa negocierea în alt palier. Începând din 28 aprilie, după expirarea ultimatumului, am hotărât activarea atât a canalului privat, cât și a canalului de

negociere a clericilor musulmani deoarece 28 aprilie ne-a alertat foarte mult pentru că nu reușeam să mai contactăm partenerul de negociere din partea grupului de răpitori.

Aș vrea să ne înțelegem foarte bine: niciodată cele două canale, care între timp fuseseră construite, n-au stat pasive, dar ele n-au avut misiune de principal negociator. Ele au avut misiunea de a-și găsi partenerul, corespondentul în grupare, lucru pe care l-au făcut. Ne menținem pe cele două canale, canalul privat și canalul clericilor, până pe 3 aprilie, când are loc o primă tentativă de preluare a ostatecilor, tentativă care eșuează. Probabil n-o să știm niciodată dacă a fost o tentativă reală sau verificare. Ea a fost realizată pe unul din cele două canale care au devenit foarte active după ce s-au întrerupt comunicațiile, pe 27 aprilie, cu canalul care ținea de negociatorul din Ambasadă. A fost un moment extrem de dificil. N-o să vă dau elemente care să pară a dramatiza situația, dar vă pot spune că în interiorul acestei tentative, patru militari din grupul antitero al unuia din serviciile de informații au stat de dimineață până seara într-o casă în Bagdad, lucru extrem de riscant. Seara s-a decis părăsirea casei.

În 4 mai, până pe 13 mai, menținerea contactului cu negociatorul răpitorilor - eu aici vă descriu un singur canal, cel pe care pe urmă s-a produs eliberarea - devine extrem de dificil. Este sporadic, pentru perioade extrem de scurte de timp. Chiar dacă acest canal, care se ținea cu Ambasada - fusese singurul care ne dăduse probe de viață, celelalte două canale nereușind să ofere nici o probă de viață -, aveam dificultăți extrem de mari în a menține legătura cu negociatorul răpitorilor.

Pe 14 mai se reiau în mod real negocierile. Întrerupte practic pe 27 aprilie, la ora 18:00, la expirarea ultimatumului, reluăm negocierile pe canalul pe care l-am considerat tot timpul canal principal, ocazie cu care cerem o nouă probă de viață, având în vedere și operațiunile extrem de ample desfășurate în intervalul 3 mai - 12 mai în jurul Bagdadului și în Bagdad.

Pe 18 mai - între timp au fost discuții continue - ne înțelegem și asupra condițiilor de schimb, pe care nu vi le voi face cunoscute, pentru că nu implică doar statul român și nu sunt autorizat să vorbesc despre ele. Pe 18 mai se primește o probă de viață cu cei trei cetățeni români, care nu se face publică, conform înțelegerii cu negociatorul răpitorilor. Dovada de viață conține și mesajul negociat în intervalul 15-18 mai și condițiile în care acesta trebuie să fie prezentat și aceasta a fost caseta pe care n-ați știut-o niciodată. Iată, serviciile de informații din dischetă au reușit să selecteze această imagine, care a fost verificată cu ziarul cumpărat de Ambasadă în data de 18 mai. Corespundea. Aveam și mesajul, aveam și ziarul și numele ziarului și era confirmat că nu era un ziar făcut ca să ne fie prezentat, ci era ziarul care se afla pe piață. Aici apare și o confuzie. Uitați-vă la tricourile lui Marie Jeanne și al lui Ovidiu. Aveau tricourile inversate. Ovidiu purta tricoul lui Munaf, iar Marie Jeanne purta un tricou cu care Ovidiu fusese în imagini anterioare. Sigur, am interpretat și partea cea mai rea a mesajului, și anume că unuia tot i-a luat capul. Era partea cea mai rea, după ce ne înțelesesem, sau era mesajul "nu vi-i dăm pe toți patru, ci doar pe cei trei cetățeni români".

(rulează caseta: "My name is Marie-Jeanne Laura Ion. Today is the 18th of May 2005. I am in good health. My name is Eduard Ovidiu Ohanesian. Today is 18th of May 2005. I am in good health. My name is Sorin Miscoci Dumitru. Today is 18th of May 2005 and I am in good health.)

Mergem mai departe. Era exact mesajul solicitat, exact în condițiile solicitate. În perioada 18 - 21 mai, se dau în mod succesiv informații cu privire la punctele de întâlnire pentru preluarea ostatecilor, deci negociatorul din partea răpitorilor ne dă în mod repetat întâlniri în fiecare zi în alt loc, cu justificarea "nu s-a putut", "n-am avut condiții", diverse justificări, dar nu s-a produs schimbul. Aici riscurile au fost asumate de grupul antitero al SIE, care se deplasează în cele trei zile în diverse puncte. Ele puteau fi oricând o capcană. În același timp ne dădeam seama că poate fi și o verificare a corectitudinii noastre, dacă nu cumva grupul antitero sau - știm noi că era grupul antitero - dar grupul de militari care se convenise să fie în număr de opt la preluare, dacă grupul de militari nu este cumva urmărit de un grup de intervenție extrem de puternic care să-i prindă eventual pe răpitori. Au fost zile în care vă pot spune că treceam de la speranță la disperare și invers, până pe data de 22 mai, când cei trei cetățeni români și însoțitorul lor ne-au fost predați într-o operațiune pașnică, dar periculoasă, care s-a făcut cu supravegherea momentului preluării celor trei cetățeni români și a însoțitorului lor într-un punct dinaintea desemnat în Bagdad. A fost o operațiune extrem de rapidă, pentru că ea a implicat un număr destul de mare de oameni. La ora 13:44, cei trei cetățeni români și cetățeanul american se aflau în deplină siguranță la sediul Ambasadei României din Bagdad.

Problema cetățeanului american: având în vedere că-l suspectam de implicare în realizarea aranjamentului, intenția noastră fermă a fost să-l aducem în România. A trebuit însă - pentru că aeroportul din Bagdad este un aeroport controlat de forțele americane, pentru că noi cerusem încă din data de 22 mai permisiunea de aterizare a aeronavei Hercules, care a sosit pe 22 mai la ora 21:00 -, a trebuit să informăm autoritățile americane - este așa-numitul "working hostage group", condus de autoritățile americane - că deținem și cetățeanul american și pe cei trei cetățeni români. Autoritățile americane ne-au solicitat interogarea celor patru. Nu am fost de acord cu cei trei cetățeni români. Am fost de acord, conform legislației internaționale, cu interogarea cetățeanului american de către autoritățile americane. Interogarea lui Munaf s-a produs în seara de 22 mai într-un loc neutru - nici la Ambasada României, nici la Ambasada SUA - ea urmând să continue a doua zi dimineață.

A doua zi dimineață, în baza legii, Mohamed Munaf a fost arestat de Poliția Militară a SUA și opțiunea noastră a fost să ducem rapid cetățenii români la avion și să venim cu ei acasă. Acum suntem în discuții cu autoritățile americane, în încercarea de a-l aduce în țară măcar pentru un interogatoriu serios și pentru confruntări cu Omar Hayssam.

Acesta este filmul pe care vi l-am promis. Nu v-am promis secrete, nu v-am promis decât ceea ce se poate spune. Aș vrea să aveți convingerea că toată această operațiune s-a desfășurat în limitele legii, cu respectarea obligațiilor statului român față de cetățenii săi. Si vă rog să fiți

convinși că orice cetățean român ar fi fost răpit, am fi acționat la fel. Nu știu dacă am fi avut tot atâta succes. Nu știu dacă am fi reușit. Totul depinde de condiții. Sunt atâtea state care au reușit și poate tot atâtea câte nu au reușit. Aș vrea să subliniez importanța extraordinară în menținerea unei atmosfere tolerabile a comunității musulmane din România, care a fost capabilă, alături de alte intervenții, să creeze, după momentul de criză din 27 aprilie, o adevărată avalanșă de declarații în favoarea ostaticilor români. Crearea unei atmosfere în care clerul musulman susținea eliberarea ostaticilor ne-a fost extrem de utilă. De asemenea, Ministerul de Externe, prin intervențiile și mesajele duse inclusiv la ministrul de externe al Siriei sau transmise către miniștrii de externe din țările arabe au fost extrem de utile. Toate aceste elemente au creat o atmosferă care ne-a permis să ajungem la o înțelegere. Le mulțumesc deci tuturor celor care prin efortul lor au făcut ca cei trei cetățeni români să fie astăzi acasă. Aș vrea să vă mai fac câteva precizări, pentru că intuiesc niște întrebări, precizări care mi se par extrem de importante.

Da, Omar Hayssam și Mohamad Munaf sunt implicați, Omar Hayssam în inițierea actului de răpire, Mohamad Munaf în pregătirea lui la Bagdad. Nici unul nu avem nici o declarație care să susțină că vreunul din cei trei ziariști ar fi fost informați. Am crezut că o astfel de declarație ar putea să facă Mohamad Munaf. După ce a fost reținut de trupele americane, după ce a fost interogat de ei am trimis și noi un procuror și doi ofițeri anchetatori în Bagdad pentru a-l interoga pe Munaf, care nu confirmă zvonul, aprecierile că vreunul din cei trei cetățeni români a știut că se pregătește o răpire. De altfel, interogatoriile luate se află în dosarul depus de Parchetul General la instanță, pentru a se putea face reținerea lui Omar Hayssam pe terorism. Ceea ce nu înseamnă că ziariștii români sau cetățenii români nu au greșit. Au avut un profund dispreț pentru reguli elementare, dispreț care dacă s-ar fi răsfrânt pur și simplu asupra lor era problema lor, dar prin ceea ce li s-a întâmplat și prin modul cum au evoluat lucrurile au pus statul român într-o situație extrem de dificilă, datorită nesăbuiței. Nu aș vrea să credeți că-i cert, dar este o realitate.

De altfel, chiar acum avem alți doi ziariști cărora ambasada de la Amman le-a propus să nu meargă mai departe către Bagdad, pentru că nu le pot asigura protecția. Astăzi, mașinile Ambasadei României au fost atacate și doi militari din structurile de protecție au fost răniți. Deși ambasada își va lua niște măsuri în continuare de diminuare a ieșirilor din Ambasadă, cei doi ziariști de la "Național" au decis totuși să se îndrepte către Bagdad. Avem informații că ar face-o, în mod iresponsabil, cu taxiul, de la Amann către Bagdad, sunt vreo 800 de km. Sper ca ceea ce au comunicat prin telefon Ambasadei să nu fie real, cum că au plecat cu taxiul, pentru că au de trecut prin niște zone în care e greu să treacă un regiment ca să ajungă la Bagdad.

Eu am conștiința împăcată. Stiu că unii sunt supărați că a reușit operațiunea. Eu le mulțumesc tuturor celor care au contribuit la ea, îi rog cu respect să nu mai construiască scenarii, a fost o realitate a răpirii celor trei ziariști. De asemenea, îi rog cu respect să înțeleagă că nici un

președinte, nici un președinte, nici un serviciu de informații al unui stat nu ar accepta să facă un joc pe viața a trei cetățenii ai statului. Sigur, unii sunt capabili să transfere către autoritățile statului român ceea ce ei ar face.

Eu nu am fost ales ca să fac jocurile pe care le speculează unii pe toate canalele mass-media. Mă întreb care le-ar fi fost reacția, dacă, Doamne ferește, măcar unul din cei trei cetățeni români și-ar fi pierdut viața sau toți trei. Astăzi nu știu cum să denigreze un succes al statului român. Care le-ar fi fost pozițiile dacă ar fi fost un eșec?! S-a întâmplat și la state mai puternice să fie un eșec.

Aș vrea să mai fac o precizare: cei trei colegi ai dvs. nu au nici o restricție din partea autorităților române să vorbească. Repet, cei trei colegii ai dvs. nu au nici o restricție din partea statului român, autorităților române, să vorbească. Dacă au vreo restricție au probabil o restricție de conștiință, care ține de nepunerea în pericol a vieții altora care sunt și acum cum au fost ei. Noi nu i-am interogat. S-au făcut foarte multe afirmații că instituțiile statului i-au interogat. Autoritățile române îi consideră pe cei trei cetățeni români parte vătămată. În același timp, i-am rugat să ne pună la dispoziție toate informațiile pe care le au din acest calvar de 55 de zile, lucru pe care, atât cât au putut, atât cât și-au adus aminte, l-au făcut. Noi le vom cere, dacă nu o vor face din proprie inițiativă, ca în zilele următoare să se constituie în parte vătămată în mod oficial.

Încă o informație pe care cred că trebuie să v-o dăm: în urma aranjamentului cu autoritățile irakiene, în afară de ultima deplasare a procurorilor și a anchetatorilor la Bagdad pentru interogarea lui Munaf, a mai fost anterior o deplasare a unui procuror și a doi ofițeri anchetatori care au anchetat nouă dintre cei reținuți. Probabil că în perioada următoare se va face o nouă deplasare pentru culegere de date suplimentare în urma evoluțiilor care au apărut de atunci. Vreau să știți că în calitate de șef al grupului operativ nu acuz pe nimeni, avem doar informații, în continuare dosarele de terorism. Documentele și probele care trebuie administrate într-un astfel de dosar sunt problema Parchetului General, a procurorilor desemnați în acest caz și am convingerea că au cel puțin deocamdată suficiente probe tehnice și declarații olografe pentru a-și putea duce misiunea.

Fac un avertisment public către medicii care constată bolile grave ale lui Omar Hayssam. Primul lucru care s-a făcut după arestarea lui pe data de 5 aprilie a fost expertizarea medicală cu medici specializați. Certificatele lui sunt de om normal, iar cei care îi vor crea condiții să scape din fața legii nu pot fi decât niște oameni care sunt complici, indiferent care le este meseria. Vă mulțumesc mult.

Intrebari:

Cristina Țopescu, de la PRIMA TV: Dle președinte, ați promis că veți derula filmul răpirii, ați făcut-o v-ați ținut de cuvânt; ați promis în același timp, într-o declarație pe care ați făcut-o în timpul crizei, că veți deconspira persoanele sau instituțiile care au intoxicat presa română. Vă întreb asta pentru că și pornind de la aceste intoxicații s-au creat scenarii care i-au implicat pe

colegii noștri.

Președintele Traian Băsescu: Da. Vă pot spune că cea mai mare parte din răspunsuri trebuie să le dați chiar dvs., ziariștii, pentru că apăreați pe toate posturile de televiziune și de radio strigându-vă sus și tare sursele "din surse bine informate, din surse de la servicii de informații, din surse de la Bagdad". Dvs. înșivă v-ați clamat sursele, într-un program extrem de intens de dezinformare. În ceea ce ne privește, pe ce avem dovezi tehnice, este reporterul ANTENEI 1, care a transmis de la Bagdad ce știa el despre faptul că sunt liberi ziariștii și că sunt deținuți de americani, Mile Cărpenișan. O altă sursă extrem de toxică pe care a trebuit ca pe canalele statului să o îndepărtăm a fost doamna...

Ovidiu Zara: Simona Marinescu.

Președintele Traian Băsescu: ...Simona Marinescu, vă mulțumesc mult, a trebuit să intervenim pentru ca dânsa să fie mutată de la Bagdad, pentru că introducea în presa românească un set de informații extraordinare. Ca mijloace media, mijloace de intoxicare - și va trebui, dacă sunt cinstiți, să ne spună - mijloace majore au fost postul de televiziune ANTENA 1 și OTV; mijloace majore de intoxicare a populației, clamând despre surse pe care dâșii le dețin. Dacă vor să fie cinstiți, dacă sunt cinstiți cu poporul român, să spună sursele care i-au făcut să transmită astfel de informații, informații care au făcut mult rău. Aș putea să vă spun că în primă fază, în acea campanie furibundă în care vă străduiați care mai de care să convingeți cât de implicați sunt propriii dvs. colegi în actul de răpire, Omar Hayssam etc., legând-o de activități poate incorecte, cumpărări de mașini sau nu știu ce, și acela a fost un element care i-a făcut pe cei care inițiaseră și organizaseră răpirea în fază inițială să afirme că planul a căzut, că este deconspirat. Nu ați știut mare lucru, dar ați mers pe piste care au dus la evoluția nefericită a cazului. Aș putea să vă spun un alt lucru. Nu credem în varianta că Omar Hayssam voia să vină pe cal alb înapoi în țară și cu ziariștii. Omar Hayssam vroia să găsească doar motivația să plece din România, fără să aibă de gând să se mai întoarcă vreodată. El, de altfel, și-a predat toate firmele, toată averea, către Munaf, pentru Munaf era extrem de important să revină, de aceea a și suportat statul la beci, pentru că miza lui era infinit mai mare, aceea de a se întoarce credibil în țară, pentru că este cel pe numele căruia s-a transferat averea, cea mai mare parte a averii lui Omar Hayssam - el, soția dânsului și, de asemenea, doctorul Yassin, un alt beneficiar, dar un beneficiar cinstit al transferurilor de avere.

ANTENA 1, Sorina Matei: Dle președinte, aș vrea să vă întreb, dvs. ne-ați spus că mobilul lui Omar Hayssam era să plece din țară. Aș vrea să vă întreb, Omar a fost monitorizat de mult timp de serviciile secrete românești. Aș vrea să vă întreb cât au știut serviciile secrete despre această plecare și dacă credeți că autoritățile române au o responsabilitate în acest sens, nu numai ziariștii, pentru că ziariștii au spus că au informat și ambasada, și MAE.

Președintele Traian Băsescu: Doamnă, de la a informa până la a face ce trebuie e mare lucru. Ziariștii pot să spună, noi avem probe că nu am avut comportamentul normal pentru o zonă de război și nu au respectat regulile zonei de război.

Sorina Matei: Mă scuzați, este întrebarea pe care și-o pune și Ovidiu Ohanesian, dacă au știut de ce nu au făcut-o înainte.

Președintele Traian Băsescu: Eu vă dau un răspuns. Din păcate, nu au știut. Deci nu au avut informații că Omar Hayssam pregătește sau inițiază, pentru că pregătirea s-a făcut în Irak, de la sosirea din 23 martie a ziariștilor, până pe 28 martie. Sigur, a fost o pregătire superficială, lucru care s-a văzut, dar serviciile de informații nu au avut informația că Omar Hayssam inițiază o astfel de acțiune. Vă pot spune că Omar Hayssam s-a aflat în monitorizarea SRI până în luna octombrie, când dosarul Omar Hayssam a fost predat Parchetului General. Din acel moment, SRI a suspendat, conform legii și regulilor, monitorizarea, aceasta trecând în responsabilitatea Parchetului General, cu instituțiile care aveau sarcini eventual. Dar nu există - s-au luat toate înregistrările de pe telefoanele cunoscute ale lui Omar Hayssam și nu s-a ivit, nu a apărut nici măcar o frază care să indice că ar exista intenția organizării acestui act. Este și greu. La Omar Hayssam s-au găsit cinci telefoane. Erau cunoscute a exista doar două telefoane, care au fost în supraveghere. Nu mai vorbim despre faptul că oricare dintre noi poate cumpăra cartele CONNEX GO și să vorbească cât vrea neascultat de nimeni, pentru că nimeni nu știe numărul de telefon; ORANGE sau CONNEX GO sau ce vreți dvs.! Oricine poate cumpăra cartele al căror număr nu este cunoscut nimănui. Chiar era așa, oarecum greu de suportat ideea că oameni care, știu foarte bine, își cumpără și ei cartele de pe la toate chioșcurile, cartele pentru telefoane, care spuneau "Cum, dacă a fost monitorizat, nu l-au interceptat!". Păi, sunt atâtea posibilități să îți cumperi cartele de care nu știe nici vântul, nici pământul! Nu mai spun, firma! Mai mult decât atât, este greu de presupus că un astfel de act se inițiază discutând la telefon. Probabil, Omar a discutat cu Munaf la iarbă verde, la... oriunde; așa ceva îmi este greu de crezut că se discută pe telefoane, fie ele și cu cartele Orange sau Conex go sau de care vreți. Vă rog.

Mădălina Ilinca, B1 TV: De ce ați ales să trimiteți un sirian în Bagdad, mă refer aici la doctorul Yassin, și care este implicarea Siriei în eliberarea celor trei jurnaliști, având în vedere că, chiar ministrul de externe, Ungureanu, a făcut o vizită fulger în Siria? Vă mulțumesc.

Președintele Traian Băsescu: Vă mulțumesc pentru întrebare.

Ovidiu Zară, Curentul: Eu sunt jurnalist de investigații și mi-a sărit în ochi un lucru. Dvs. ați afirmat în prezentarea făcută că jurnaliștii au fost mutați din cel puțin o locație într-altă locație, deci au existat două locații.

Președintele Traian Băsescu: În două locații au stat.

Ovidiu Zară: Bun. În prima locație, primele imagini prezentate, am văzut acele cuverturi de care s-a făcut atât tam-tam, în ultima înregistrare pe care noi am avut ocazia să o vedem în premieră la dvs. aici, au apărut din nou acele carpete buclucașe, cum explicați?

Președintele Traian Băsescu: Nu știm dacă sunt aceleași sau altele, e greu de spus că sunt aceleași...

Ovidiu Zară: ...pentru că în cea de-a doua locație unde ei au fost filmați cu o Cameră H 8, mi-a

spus Sorin ...

Președintele Traian Băsescu: Să știți că este o mare diferență; în prima locație au stat într-o cameră normală, în al doilea au cam stat sub pământ, ei nu sunt filmați în locația în care au stat.

Ovidiu Zară: Am înțeles, dar apar tot acele carpete.

Președintele Traian Băsescu: E greu să spunem că sunt aceleași, poate seamănă, e cu totul altceva.

Ovidiu Zară: și aș vrea să vă mai pun o singură întrebare.

Președintele Traian Băsescu: Am repetat și noi, și tricourile și carpetele...

Ovidiu Zară: ... faptul că s-a produs o anumită intoxicare, dvs. ați afirmat la un moment dat că a fost o intoxicare mai mare decât în 1989.

Președintele Traian Băsescu: Da, eram și exasperat de ea.

Ovidiu Zară: Cum explicați totuși faptul că o acțiune secretă, derulată de serviciile de informații, care a eșuat, în jurul datei de 3 mai înțeles, da?...

Președintele Traian Băsescu: Greșit.

Ovidiu Zară: ...a ajuns la un moment dat în presă - deci un zvon a fost, a răsuflat de undeva, de pe o cale oficială și s-a știut de faptul că acea acțiune ar fi fost un succes și că ziariștii urmează să vină în țară, pentru că nimeni dintre noi, jurnaliștii, nu ave de unde să știe...

Președintele Traian Băsescu: ... nu a fost ... haideți să discutăm. Eu vă respect foarte mult, ca ziariști, și am venit cu date absolut reale, dar foarte adevărat, nu sunt complete. Nu a știut nimeni despre acea operațiune din 3 mai și nu a fost un eșec al serviciului, a fost un eșec al preluării. Deci, haideți să o așezăm unde trebuie, a fost justificată de cei care-i dețineau, că nu s-a putut, probabil știți că pe 3 mai a început o adevărată nebunie la Bagdad, a fost ziua în care în Parlamentul irakian a fost desemnat noul guvern, au fost măsuri extrem de dure de securitate, dar în același timp și extrem de multe atentate. Din 3 mai au ținut-o până prin 12 mai, deci, ar exista circumstanțe a imposibilității executării schimbului pe data de 3 mai. Cum la fel de bine putem să apreciem că a fost un test pe care răpitorii l-au făcut, pentru a constata dacă autoritățile române sunt serioase, dacă pentru ei este vreun pericol sau nu. Lucrurile sunt mai complicate decât par. Noi, în momentul de față, nu știm dacă să luăm de bun ce ne-au spus negociatorii răpitorilor, adică 'nu am putut să-i aducem', sau să considerăm că a fost un test. Dacă a fost un test, mulțumesc lui Dumnezeu că am avut inspirația să ducem o acțiune care le-a consolidat încrederea că pot continua negocierile cu noi. Mulțumesc.

Anca Grădinaru, EUROPA FM: Domnule președinte, dacă îmi permiteți, aș vrea să ne spuneți dacă înlocuirea adjunctului șefului Serviciului Român de Informații, la câteva zile după răpire, are legătură cu această acțiune; de asemenea în acest context ...

Președintele Traian Băsescu: ... nu are, dar mai schimbăm lumea.

Anca Grădinaru: În același timp Omar Hayssam nu a mai fost interceptat după momentul predării dosarului la Parchet. Si Parchetul poate cere monitorizarea.

Președintele Traian Băsescu: Nu, doamnă. Nu a mai fost interceptat de SRI. El a continuat să fie interceptat, dar nu de SRI, chiar dacă s-a utilizat tehnica SRI, dar la cererea altei instituții și înregistrările mergeau la altă instituție decât la SRI.

Anca Grădinaru: Si îmi cer scuze, ne-ați dat o informație nouă, câți militari sunt răniți, în ce stadiu se află ei?

Președintele Traian Băsescu: Doi. Unul este ușor rănit. Înainte să intru în această întâlnire revenise la ambasadă. Cel de-al doilea a fost operat, e la pulpă, amândoi sunt la picior răniți, cel de-al doilea este operat și probabil mâine va fi trimis pentru convalescență la ambasadă. Este operat într-un spital militar american.

Anca Grădinaru: Deci, doar doi militari răniți...

Președintele Traian Băsescu: Doar doi militari răniți. S-a produs un atac asupra mașinilor ambasadei care duceau curierul diplomatic la aeroportul din Bagdad, astăzi, și nu vreau să-l leg de nimic altceva, dar este prima dată când convoiul Ambasadei României este atacat. De aceea fac la dvs. un apel extrem de călduros: Nu vă duceți la Bagdad dacă nu aveți treabă!

Ramona Drăghici, ziarul "Gardianul": Ați afirmat că sunteți în discuții cu autoritățile americane în încercarea de a-l aduce înapoi în România pe Munaf. Dacă ne puteți spune care este stadiul acestor discuții, ați primit un răspuns afirmativ și e o chestiune de timp sau...

Președintele Traian Băsescu: Nu, încă nu avem un răspuns. Încercăm să obținem aducerea lui în țară pentru confruntare cu Omar Hayssam.

Camelia Spataru, PRO TV: Domnule președinte, ne-ați prezentat cele trei variante, cele trei oferte făcute de răpitori. Erau retragerea trupelor române din Irak, cei 20 de militari predați și schimbul de ostatici. Cum primele două au căzut, putem să tragem concluzia că ultima variantă a fost cea reală?

Președintele Traian Băsescu: Greșit.

Camelia Spataru, PRO TV: Bun. Si încă o singură întrebare: de ce au cerut autoritățile americane să-i interogheze pe cei patru la eliberare, inclusiv pe cetățenii români?

Președintele Traian Băsescu: Ei au făcut o solicitare politicoasă, cu care noi nu am fost de acord. Pentru situația operativă din Irak este extrem de importantă orice informație a unor oameni care au stat ostatici la o grupare care i-a răpit. Însă au fost, de asemenea, la fel de înțelegători, dacă nu am fost de acord, să nu forțeze lucrurile, dar și-au exercitat dreptul de a-și ține cetățeanul american pentru interogatoriu într-o unitate militară.

Camelia Spataru, PRO TV: Dar un schimb s-a făcut. Ați spus de schimb de două ori, ați pomenit "schimb"!

Președintele Traian Băsescu: Doamnă, cine știe ce am schimbat doamnă?

Reporter: Domnule președinte, s-au făcut /.../ legate de implicarea unui ofițer MApN în obținerea de vize...

Președintele Traian Băsescu: Nu. Este o intoxicare. Noi am discutat inclusiv cu domnul ambasador al Irakului. A fost un lucru de care s-a prevalat Munaf, spunând că este o delegație

care pleacă în numele MApN și de aici a apărut toată povestea, că un ofițer MApN i-ar fi însoțit la ambasadă. Nu este adevărat, nici un ofițer MApN nici nu a dat telefon, nici nu i-a însoțit la ambasadă. Eu vă doresc o seară plăcută...

Reporter: Știți ceva de Florence Aubenas?

Președintele Traian Băsescu: Am marea rugămintă la dvs. să luați lucrurile așa cum sunt, pentru că așa cum vi le-am prezentat sunt. S-ar putea, cu toată grija pe care am avut-o de a nu crea contradicții în expunere, să nu vi se lege câte ceva, acolo să știți că lipsesc lucruri care nu se pot spune. Si poate că e timpul să avem încredere în instituțiile statului român.

Reporter: Ați angrenat pe acele unități de la UM 0962 care l-au monitorizat pe Omar Hayssam înainte de răpire și care trebuiau să știe ce urmează?

Președintele Traian Băsescu: Cred că destul de mult. S-au deplasat foarte mulți ofițeri, s-au cumpărat informații, s-au deplasat mijloace. O operațiune scumpă, dar nu cred că poate fi comparată cu viața unui om. Dacă dvs. aveți preț pentru ea, spuneți-mi-l, să știu la cât prețuiți românii. Pentru mine nu au preț. Vă doresc o seară plăcută. La revedere." □

Departamentul comunicării publice

07 Iunie 2005